

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1138

05.01.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 4

Kapitola druhá Politický aktivista

Můj první večer ve vlasti

Byl to můj první den ve Staré zemi. Byl jsem s jedním ze svých prvních kontaktů v podzemním odbojovém hnutí. Jmenoval se Walter. Procházeli jsme se po poli. Byla hvězdná noc. Padl jsem na kolena, sehnul se, nabral hrst hlíny a jemně políbil půdu vlasti předků.

Později pronesl tato slova:

Pocházíme z ničeho

A my nejsme nic.

Ale jsme tam!

Walter byl zkušený bojovník za svobodu. Komunisté ho nejednou zatkli. Přesto odmítal hodit ručník do ringu.

Nebyl to vzdělaný člověk. Nebyl ani bohatý. Jeho záchodem byl přístavek. Jediné vytápění zajišťovala kuchyňská kamna. Vzpomínám si, jak jsem tam seděl s je-

ho rodinou a hladil černou kočku jeho dcery jménem "Me Lady". Připomnělo mi to otcovo vyprávění o jeho dětství v domě se stejným systémem vytápění.

Na druhou stranu, jeden z jeho přátel, který byl také starým SA mužem, měl viniči! Víno, které jsme tam koupili, bylo v láhvi bez etikety, ale chutnalo dobře a bylo levné. Když jsem Hanse navštívil na severu ve Šlesvicku-Holštýnsku, často jsem si pár lahví přivezl s sebou. (Říkal jsem tomu platba za to, že mi jeho žena pere!) Kupoval jsem tam "Korn" (čirou whisky) nebo rum a přivezl ho Walterovi.

Všechny jeho talíře a příbory byly navíc originály z Třetí říše s orlicí a hákovým křížem. Díky tomu jídlo chutnalo mimořádně dobře! Jejich peněžní hodnota by dnes pro sběratele byla značná.

Vzpomínám si i na ostatní v našem malém kroužku. Manfreda, Horsta, Williho, Katju a Alberta ve Státech. Ti všichni sehráli významnou roli ve vývoji koncepce NSDAP/AO. Stále mám krásnou barevnou fotografii Vůdce, kterou mi darovala Katjina přítelkyně, vdova po SS.

Horst mě seznámil se sympatickým policejním šéfem.

Willi mi nechtěně složil poklonu, když jsem ho jednou vytočil a on mě nazval "Saupreuß". Moje matka se za svobodna jmenovala Preussová. Jsem skutečně Prus.

Jeden nemocniční úředník se Alberta jednou zeptal, proč lže o tom, že je veterán. VA o něm neměla žádné záznamy. Ve skutečnosti nelhal. Skutečně byl veteránem: Ne americký, ale Waffen-SS.

Nový koncept

Při cestách po staré vlasti jsem často viděl hesla odporu v podobě graffiti. Nebylo však možné odhadnout sílu hnutí. Také bylo nemožné, aby sympatizanti navázali kontakt a připojili se k odboji. Riziko zatčení bylo velmi vysoké.

Vytvořil jsem nový koncept. A co je důležitější, uvedl jsem ho do praxe. V té době jsem byl ještě teenager.

Zahraniční organizace se sídlem ve svobodné zemi dodávaly podzemnímu odboji profesionálně vyrobené tiskoviny. Měla by jednotnou kontaktní adresu ve svobodné zemi. Zájemci by zdarma obdrželi ukázkovou literaturu a vlastní jedinečné "identifikační číslo" ("Kenn-Nummer"), které by používali v budoucí korespondenci místo svého skutečného jména a adresy. Tím byla chráněna jejich totožnost v případě pozdějšího zachycení pošty.

Z vyšetřovatele se stal aktivista, který si najal vlastní členy buňky. Nebo zůstal "vlkem samotářem". Pravidelně od nás dostával malé zásilky. Ty byly jednoduše zasílány z více míst a dobře maskovány. Každá zásilka obsahovala "formulář o

přijetí", který příjemce vyplnil a vrátil nám ho. Pokud jsme tyto formuláře nedostali, předpokládali jsme, že se něco pokazilo, a zásilky jsme zastavili.

Větší "buněčné sítě" vyžadovaly mnohem větší množství. Ty byly dodávány jinou metodou. Byly organizovány rozsáhlé "pašerácké" operace. Ty byly mimořádně úspěšné. Celkové ztráty na lidech a materiálu zůstávaly po celá desetiletí velmi nízké.

Zrod NSDAP/AO

Po návratu do USA jsem založil novou organizaci založenou na tomto novém konceptu. Je známá jako NSDAP/AO.

Okamžitě jsme vytiskli 1000 samolepek s hákovým křížem a letecky je rozeslali do staré vlasti. Dorazily právě včas. Jedna se objevila v hlavním vysílacím čase v televizi nalepená na volebním plakátu Williho Brandta.

Mnoho Američanů si to neuvědomuje, ale i v diktaturách se často konají "volby", někdy dokonce s více "stranami". Stále se však jedná o podvod. A to ještě nešikovná přetvářka. Na rozdíl třeba od zemí, jako jsou dnes Spojené státy.

Tiskařem byl starý Rockwellův aktivista George Adam Link. Poznamenal, že si přál, aby to bylo 10 000 samolepek. Byl jsem v šoku. Jak jsme jich vůbec mohli tolik zaplatit? O rok později však náš průměrný náklad činil 100 000 kusů při prasknutí! Do té doby třetí číslo našeho periodika, *NS Kampfruf*, v mateřském jazyce se rozšířilo na novinový bulvární formát. Vlastnili jsme také dva tiskové stroje pro menší zakázky.

Za tuto expanzi vděčíme z velké části pomoci spřátelených amerických organizací!

Brzy jsem zjistil, že existují dva typy neziskových organizací. *První typ* vnímá ostatní neziskové organizace jako spojence ve společné věci. Tito spojenci si navzájem pomáhají. *Druhý typ* vnímá ostatní neziskové organizace jako konkurenty o stejné dárce. Aktivně se snaží sabotovat jedna druhou. Bohužel druhý typ je často úspěšnější při získávání finančních prostředků. To je jediné, co dělají. První typ se soustředí na konkrétní práci pro věc.

O dva roky později jsme založili anglicky psaný zpravodaj pro naše americké sympatizanty. Ten byl nakonec rozšířen i na novinové bulvární noviny. Obě noviny vycházely v tomto formátu více než čtvrt století. (Poté jsme přešli na formát newsletteru, než jsme přešli pouze na internet. Tištěná podoba se omezila na naši knižní produkci, která se značně rozšířila).

Nejdříve jsem pracoval na plný úvazek jako externista. Svému "dítěti" jsem věnovala jak svůj plat, tak svůj volný čas. Později jsem pracovala jen na částečný

úvazek. Nakonec jsem si vystačil s vedlejším příjmem a jinak jsem pracoval na plný úvazek pro své "dítě".

Jednoho dne přišel dobrovolník z jiné neziskové organizace, Don v Kanadě, s návrhem: *Měl bys prodávat věci! My to děláme a vyděláváme tak mnohem víc peněz než předplatným!*

Vyzkoušeli jsme to. Fungovalo to. Všichni byli spokojení. V každém případě to byl začátek mého celoživotního vztahu se *zásilkovým obchodem*.

Tato dobrovolnická práce zdokonalila *mé organizační a lidské schopnosti*.

Práce s dobrovolníky je někdy dost náročná, a to jak v pozitivním, tak v negativním smyslu. Vztah je jedinečný. Zaměstnavatel může zaměstnance propustit. Vojenský důstojník může svého podřízeného zatknout nebo dokonce popravit.

Přátelé a spolupracovníci

Moje vlastní začínající nezisková organizace sloužila velmi malé a specializované mezeře, která byla dlouho neobsazená. Zpráva se rychle rozšířila. Výborní spolupracovníci se brzy hlásili do služby, jak to jen šlo. Byli ohromeni mým ústředním konceptem a mým úsilím přejít od teorie k realitě. Tito oddaní, zarytí loajalisté byli často ve věku mých rodičů a dokonce i prarodičů. Neexistovala zde žádná "generační propast"! Rychle jsme se stali dobrými přáteli.

Mezi tyto neopěvované hrdiny občanského smýšlení patřili:

Novinář z 20. let 20. století. Hans utekl z domova, když ke konci druhé světové války vtrhli do země komunisté.

Další uprchlík ze stejné oblasti. Erich bojoval v německé armádě za první světové války. Poté emigroval do Ameriky a stal se americkým občanem. Protože věděl, že byl členem německo-amerického Svazu, zeptala se ho odvodní komise, zda bude bojovat proti Hitlerovi. Jeho odpověď zněla: *Pokud Hitler napadne Spojené státy, budu samozřejmě bránit zemi*. Spolu s dalšími podobně smýšlejícími lidmi strávil celou válku kopáním děr v táboře ve Státech. Zpívali při tom německé válečné písně. Na konci války obdržel čestné propuštění.

Moje sekretářka a pravá ruka je však rozhodně na samém vrcholu seznamu. Gretchen se stala jednou z mých prvních a nejceněnějších spolupracovnic. Po celá desetiletí jsem s ní *denně telefonoval*.

Zde je její příběh.

Její stará *bundská* rodina žila v Americe už více než sto let, ale doma stále mluvila mateřským jazykem a uchovávala si své posvátné etnické dědictví. Byla jediným žijícím členem rodiny.

Když vypukla druhá světová válka, obrátila se matka na svého syna a řekla:

Jestli se vrátíš domů v zasrané hnědé americké uniformě, zastřelím tě!

Když tento syn později soudci řekl, že se odmítá podílet na *Rooseveltově zločinné agresivní válce proti německému lidu*, soudce zbledl a beze slova vyběhl z místnosti. Válečná léta strávil ve vězení jako odpírač vojenské služby.

Po kapitulaci Německa se posadila na železniční trať. Při čekání na smrt se dala do přemýšlení. Možná by jednou mohla udělat něco užitečného, kdyby zůstala naživu. To se jí rozhodně podařilo!

Stejně jako já pracovala jako dobrovolnice v jiných organizacích. Tato práce jí připadala smysluplná, ale ne zcela naplňující. To se změnilo, když našla náš startup.

Uplynulo několik let, než jsem ji poprvé uslyšel mluvit anglicky. Řekla *Fill 'er up!* obsluze benzinové pumpy, když zastavila pro benzín na naší cestě z letiště.

Tato křehce vypadající, ale jako hřebík houževnatá stará farmářka žila v domě z pionýrské éry s původním krbem, ruční pumpou na vodu a přístavkem. V noci upozorňovala návštěvníky, aby si cestou k záchodku dávali pozor na měděnohlavce.

Nevadilo jí, že mezi zdmi žije velký černý had. Jedl hlodavce. Myši jí zničily dvě auta, když jí v zimě vlezly do motoru, když byl ještě teplý.

Její domov byl tak izolovaný, že se kočky žijící ve stodole staly inbredními a sterilními. Když začaly jedna po druhé mizet i mladé dospělé kočky, usoudila, že je to nejspíš dílo velké sovy. Tento dům stál uprostřed lesa na konci dlouhé polní cesty. Občas se stalo, že spadl strom a zatarasil cestu. Odklízela ho sekerou.

Vždycky si kupovala auto, které sedělo vysoko nad zemí, aby bylo méně pravděpodobné, že uvízne ve vyjetých kolejkách na polní cestě.

Její životní filozofie byla jednoduchá: *Nechte své srdce, aby vám řeklo, za CO bojovat, a mozek, aby vám řekl, JAK za to bojovat!*

* * * * *

Dobrovolník, který je spolehlivý a zkušený, má cenu zlata! Jeden kolega to vyjádřil takto: *Ten, kdo něco MŮŽE udělat, nechce to udělat. A ti, kteří něco CHTĚJÍ udělat, to NEMOHOU udělat.*

Aby bylo možné dobrovolníky plně využít, je často nutné se přizpůsobit jejich silným i slabým stránkám. Například Gretchen kategoricky odmítala dotknout se počítače. Používala prastarý ruční psací stroj.

Výsledkem může být poněkud bizarní metodika, pracovní postup a organizační struktura. V každém případě se mé organizační schopnosti začaly vyvíjet.

Denně jsem byl v telefonickém kontaktu se spolupracovníky roztroušenými po celé Americe a Evropě. Nebylo však neobvyklé, že jsme se *léta* neviděli tváří v

tvář. Na taková setkání jsme se samozřejmě velmi těšili! Vzpomínám si zejména na jednu příhodu. Byla to moje první cesta do Švédska. Když mi otevřela dveře krásná mladá žena, napadlo mě, že je to pravděpodobně dcera mého kolegy. Držel jsem si palce. Ale žádné štěstí. Byla to jeho přítelkyně! Na rozdíl od většiny mých tehdejších kolegů byl v mém věku.

Když mi bylo dvacet, byl jsem už poměrně schopný administrátor, alespoň podle standardů malých neziskových organizací. Některé měly jen nepatrný počet zaměstnanců na plný úvazek a jiné měly jen dobrovolníky. Pracoval jsem s oběma typy.

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

